

SARAH KANE

ZBOMBARDOWANI

Tłumaczenie: Agnieszka Kaszowska

Sztuka po raz pierwszy wystawiona w Royal Court Theatre w Londynie 12 stycznia 1995 roku.

Obsada:

<i>Ian</i>	<i>Pip Donaghy</i>
<i>Cate</i>	<i>Kate Ashfield</i>
<i>Żołnierz</i>	<i>Dermot Kerrigan</i>

<i>Reżyseria</i>	<i>James MacDonald</i>
<i>Scenografia</i>	<i>Franziska Wilcken</i>
<i>Światło</i>	<i>Jon Linstrum</i>
<i>Muzyka</i>	<i>Paul Arditti</i>

Postaci:

Ian
Cate
Żołnierz

Scena 1

Luksusowy pokój hotelowy w Leeds.

W pokoju znajduje się duże podwójne łóżko, mini bar, butelka szampana w lodzie.

Telefon.

Duży bukiet kwiatów.

Dwoje drzwi – jedno prowadzi na korytarz, a drugie – do łazienki.

Wchodzi dwoje ludzi – Ian i Cate.

Ian ma 45 lat, Walijszyk mieszkający w Leeds przez większą część życia. Mówi z tutejszym akcentem.

Cate ma 21 lat, przedstawicielka niższej klasy średniej, z londyńskim akcentem; zacina się, gdy się denerwuje.

Wchodzą.

Cate *zatrzymuje się w drzwiach, zaskoczona przepychem pokoju.*

Ian *wchodzi do środka, rzuca małą stertę gazet na łóżko, podchodzi prosto do mini baru i nalewa sobie gin.*

Wygląda krótko przez okno na ulicę, a następnie wraca do pokoju.

Ian Bywałem już w lepszych miejscach niż to.

(jednym haustem wypija gin)

Śmierdzą.

Chcesz się wykapać?

Cate *(potrząsa głową)*

Ian *Wchodzi do łazienki. Słysząc szum wody. Wraca do pokoju z owiniętym wokół pasa ręcznikiem i rewolwerem w dłoni. Sprawdza, czy jest nabity i wkłada go pod poduszkę.*

Ian Daj napiwek temu kasztanowi, kiedy przyniesie kanapki.
Zostawia pięćdziesiąt pensów i wchodzi do łazienki.

Cate *wchodzi głębiej do pokoju.*

*Stawia torbę na podłodze i rzuca się na łóżko.
Obchodzi pokój, zaglądając w każdą szufladę, dotykając wszystkiego.
Wącha kwiaty i uśmiecha się.*

Cate Cudownie.

Ian *wraca, włosy mokre, ręcznik naokoło bioder, wyciera się.
Zatrzymuje się i patrzy na Cate, która ssie kciuk.
Idzie do łazienki, ubiera się.
Z łazienki dochodzi potworny kaszel.
Spluwa do umywalki i znowu wchodzi do pokoju.*

Cate Dobrze się czujesz?

Ian To nic.

Nalewa sobie kolejną szklaneczkę ginu, tym razem z lodem i tonikiem, i wypija to, tym razem w normalnym tempie.

*Bierze swoją broń i wkłada do naramiennej kabury.
Uśmiecha się do Cate.*

Ian Cieszę się, że przyszedłeś. Nawet nie przypuszczałem, że mogłabyś.
(częstuje ją szampanem)

Cate *(potrzęsa głową)*
Martwiłam się o ciebie.

Ian Chodzi ci o to? *(wskazuje na swoją pierś)* Drobiazg.

Cate Nie to miałam na myśli. Wydawałeś się jakiś przybity.

Ian *(usuwa korek z szampana, nalewa obojgu)*

Cate Co świętujemy?

Ian *(nie odpowiada. Podchodzi do okna i wygląda na zewnątrz.)*
Nienawidzę tego miasta. Śmierdzi. Kasztany i Pakistany biorą je w posiadanie...

Cate Nie powinienes ich tak nazywać.

Ian Dlaczego nie?

Cate To niezbyt ładnie.

Ian Co, lubisz czarnuchów?

Cate Ian, przestań.

Ian Lubisz naszych kolorowych braci?

Cate Nie przeszkadzają mi.

Ian Dorośnij.

Cate W ośrodku, gdzie chodzi mój brat, są także Indianie. Są naprawdę bardzo grzeczni.

Ian Jak należy.

Cate On przyjaźni się z niektórymi z nich.

Ian To niedorozwój, no nie?

Cate Nie, on ma kłopoty z nauką.

Ian Jasne. Spastyk.

Cate Nie, nieprawda.

Ian Dobrze, że mój syn nie jest Głupim Jasiem.

Cate Nie n-nazywaj go tak.

Ian Współczuję twojej matce. Oboje tacy sami.

Cate J-jacy??

Ian *(Przygląda się jej, decydując, czy ciągnąć to dalej, czy nie. Rezygnuje.)*
Wiesz, że cię Kocham.

Cate *(Uśmiecha się szeroko, przyjaźnie, bez prowokacji)*

Ian Nie chcę, abyś kiedykolwiek odchodziła.

Cate Jestem tu na noc.

Ian *(Pije.)*
Pocę się znowu. Śmierdzą. Myślałaś kiedyś o wyjściu za mąż?

Cate Kto by mnie zechciał?

Ian Ja.

Cate Nie mogłabym.

Ian Nie Kochasz mnie. Nie winię cię za to, nie mógłbym.

Cate Nie opuściłabym Mamy.

Ian Ale kiedyś musisz.

Cate Dlaczego?

Ian *(otwiera usta, ale nie wie, co powiedzieć.)*

Rozlega się pukanie do drzwi.

Ian prostuje się, a **Cate** idzie otworzyć.

Ian Nie rób tego.

Cate A dlaczego nie?

Ian Powiedziałem coś.
Wyciąga rewolwer z kabury i podchodzi do drzwi.
Nasłuchuje.
Nic.

Cate *(chichocze)*

Ian Szszszsz.

Nasłuchuje.
Dalej nic.

Ian Prawdopodobnie to ten dupek z kanapkami. Otwórz.

Cate *otwiera drzwi.*
Nie ma nikogo, tylko wózek z jedzeniem.
Cate *wprowadza wózek do środka i ogląda jedzenie.*

Cate Szynka. Nie do wiary.

Ian *(bierze kanapkę i ją zjada.)*
Szampana?

Cate *(potrzęsa głową)*

Ian Masz coś przeciwko szynce?

Cate Zdechłe mięso. Krew. Nie mogę jeść zwierząt.

Ian Żadne by się nie dowiedziało.

Cate Nie, nie mogę, ja naprawdę nie mogę, zarzykałabym cały pokój.

Ian To tylko świnia.

Cate Jestem głodna.

Ian Weź sobie którąś.

Cate NIE MOGĘ.

Ian Zabiorę cię gdzieś na jakieś indyjskie żarcie.
Jezu, a to co? Ser.

Cate *uśmiecha się.*
Oddziela kanapki z serem od kanapek z szynką i zjada.
Ian *przygląda się.*

Ian Nie podoba mi się twoje ubranie.

Cate *(patrzy po sobie.)*

Ian Wyglądasz jak lesba.

Cate To znaczy?

Ian No, nie wyglądasz zbyt sexy, to wszystko.

Cate Och.
(Kontynuuje jedzenie.)
Twoje ciuchy też mi się nie podobają.

Ian *(Patrzy po sobie. Następnie wstaje, rozbiera się i staje przed Cate, nagi.)*
Zrób mi loda.

Cate *(Wpatruje się w niego, po czym wybucha śmiechem.)*

Ian Nie?
W porządku.
Dlatego, że śmierdzą?

Cate *(Śmieje się jeszcze bardziej.)*

Ian *próbuję się ubrać, ale płące się zażenowany.*
Zbiera swoje ubranie i idzie do łazienki, gdzie się kończy ubierać.

Cate *je, chichocząc przy tym.*

Ian *wraca, ubrany.*
Bierze rewolwer, rozładowuje i naładowuje go z powrotem.

Ian Masz już pracę?

Cate Nie.

Ian Wciąż na garnuszku podatników.

Cate Mama mnie utrzymuje.

Ian Kiedy masz zamiar sama stanąć na nogach?

Cate Złożyłam podanie o pracę w paru miejscach.

Ian *(Śmieje się szczerze.)*
Nie masz szans.

Cate A to dlaczego?

Ian *(Przestaje się śmiać i wpatruje się w nią.)*
Cate. Jesteś głupia. Nigdy nie dostaniesz pracy.

Cate Dostanę. Nie jestem głupia.

Ian Zobacysz.

Cate P-przestań. Robisz to umyślnie.

Ian Robię - co?

Cate U-upokarzasz mnie.

Ian Nie, ja tylko mówię, że jesteś za tępa by to zrozumieć.

Cate Nieprawda, nie jestem.

Cate zaczyna drżeć. **Ian** śmieje się.
Cate mdleje.
Ian przestaje się śmiać i patrzy na jej nieruchome ciało.

Ian Cate?

*(Przewraca ją na plecy i podnosi jej powieki.
Nie wie, co dalej.
Bierze szklankę ginu i zrasza jej twarz.)*

Cate *(Siada sztywno, jakby połknęła kij, oczy otwarte, ale wciąż nieprzytomne.)*

Ian Słodki Jezu!

Cate *(Wybuchu śmiechem, nienaturalnie, histerycznie, niekontrolowanie.)*

Ian Przestań pierdolić.

Cate *(Słabnie ponownie i leży bez ruchu.)*

Ian *staje przy niej bezradnie.
Po kilku chwilach Cate dochodzi do siebie, jakby się budziła.*

Ian Chryste, co to było?

Cate Muszę jej powiedzieć.

Ian Cate?

Cate Jest w niebezpieczeństwie.
*(Zamyka oczy i powoli przychodzi do siebie.
Patrzy na Iana i uśmiecha się.)*

Ian Co teraz?

Cate Co, zemdlałam?

Ian To było naprawdę?

Cate Zdarza mi się bardzo często.

Ian Takie ataki?

Cate Odkąd tata wrócił.

Ian Czy to boli?

Cate Lekarz mówi, że z tego wyrosnę.

Ian Jak się czujesz?

Cate *(Uśmiecha się.)*

Ian Myślałem, że nie żyjesz.

Cate Przypuszczam, że to tak właśnie wyglądało.

Ian Nie rób tego więcej. Kurwa, przestraszyłaś mnie.

Cate Nie bardzo wiem, jak to się dzieje. Po prostu odchodzę.
To uczucie, jakbym była gdzie indziej przez kilka minut lub miesięcy czasem, po czym wracam, gdzie byłam.

Ian To straszne.

Cate Nie odeszłam daleko.

Ian A co, gdybyś nie oprzytomniała?

Cate Nie mam pojęcia. Zostałabym tam.

Ian Nie mogę tego znieść.
(Podchodzi do mini baru i nalewa sobie dużą szklankę ginu i zapala papierosa.)

Cate Czego?

Ian Śmierci. Nieistnienia.

Cate Zasypiasz, po czym budzisz się.

Ian Skąd wiesz?

Cate Dlaczego nie rzucisz palenia?

Ian *(Śmieje się.)*

Cate Powinieneś. Wpędza cię w chorobę.

Ian Już za późno na to.

Cate Gdy tylko myślę o tobie, zawsze widzę cię z papierosem i ginem.

Ian I dobrze.

Cate Twoje ciuchy są przesiąknięte dymem papierosów.

Ian Nie zapominaj o moim oddechu.

Cate Wyobraź sobie, jak muszą wyglądać twoje płuca.

Ian Nie muszę sobie wyobrażać. Już je widziałem.

Cate Kiedy?

Ian W zeszłym roku. Gdy oprzytomniałem, chirurg przyniósł mi ten gnijący, smrodliwy ochłap mięsa.

Cate Wyciął je?

Ian Drugie jest teraz takie samo.

Cate Ależ ty umrzesz.

Ian Ano.

Cate Proszę, przestań palić.

Ian Nie zrobi to już żadnej różnicy.

Cate Czy oni nie mogą już nic zrobić?

Ian Nie. To nie tak, jak z twoim bratem: Zaopiekować się i będzie z nim dobrze.

Cate Tacy jak on umierają młodo.

Ian Jestem załatwiony.

Cate Nie możesz dostać przeszczepu?

Ian Nie bądź głupia. Przeszczepy się robi ludziom przed którymi całe życie. Dzieciom.

Cate Ludzie giną w wypadkach przez cały czas. Muszą mieć jakieś wolne płuco do przeszczepu.

Ian Dlaczego? Po co?
Utrzymywać mnie przy życiu, bym zdechł za trzy miesiące na marskość wątroby?

Cate Ale pogarszasz sprawę, przyspieszając to.

Ian Naciesz się mną, póki jestem.
(Zaciąga się głęboko dymem papierosowym i wypija jednym haustem resztę ginu.)
Wezwę tego asfalta, by tu coś przysłał.

Cate *(Drży)*

Ian Zastanawiam się, czy ten kasztan rozumie po angielsku.
*(Zauważa rozpacz Cate i przytula ją.
Całuje ją.
Cate odsuwa się i wyciera usta.)*

Cate Nie wkładaj języka, nie lubię tego.

Ian Przepraszam.

Rozlega się głośny dzwonek telefonu. Ian wstaje i odbiera.

Ian Halo?

Cate Kto to?

Ian *(Przykrywa słuchawkę.)*
Szszz.
(Do słuchawki.) Mam to tutaj.
(Bierze notatnik ze sterty gazet i dyktuje przez telefon.)

Seryjny morderca dokonał rzezi na Brytyjskiej turystce, Samantha Scrace, S – C – R – A – C – E, w morderczym rytuale przecinek, ujawniła wczoraj policja, zaznacz nowy akapit. Wesoła dziewiętnastolatka z Leeds została zidentyfikowana spośród siedmiu ofiar zakopanych w identycznych trójkątnych grobowcach w opuszczonym nowozelandzkim lesie zaznacz nowy akapit. Każda z nich została pchnięta co najmniej dwadzieścia razy i odwrócona twarzą do ziemi przecinek, z rękami związanymi na plecach zaznacz nowy akapit. Dużymi literami, popioły znalezione na miejscu wskazują na to, że morderca zatrzymał się, by przyrządzić posiłek, małymi literami zaznacz nowy akapit. Samantha przecinek, piękny rudzielec marzący o tym, by zostać modelką przecinek, wybrała się na wycieczkę swego życia zaraz po ukończeniu szkoły średniej kropka. Zrozpaczona matka Samantha powiedziała wczoraj dwukropek w cudzysłowie, modlimy się, by policja wymyśliła coś myślnik, cokolwiek przecinek, już wkrótce kropka wciąż cudzysłów. Im szybciej ten psychopata odpowie za to przed sądem, tym lepiej. Koniec cytatu nowy akapit. Ambasada ostrzegła turystów, by zdwoili swą czujność kropka. Rzecznik prasowy powiedział myślnik cudzysłów, najważniejsze to zachować zdrowy rozsądek koniec cytatu, powtórz i koniec.

(Słucha. Wybucho śmiechem.)

Dokładnie.

(Słucha.)

Jeszcze raz, poszedłem się z nią spotkać. Wredna suka, podłożyła się. Nie. Zapomnij o tym. Łzy i kłamstwa, szkoda miejsca na to.

(naciska guzik na telefonie i dzwoni po kelnera.)

Kelner.

Cate Skąd wiedzieli, że tu jesteś?

Ian Powiedziałem im.

Cate Dlaczego?

Ian Na wypadek, gdyby mnie potrzebowali.

Cate Bez sensu. Przyjechaliśmy tutaj, aby się od nich oderwać.

Ian Myślałem, że ci się spodoba. Ładny hotel.

(Do słuchawki.)

Przynieś butelkę ginu, synu.

(Odkłada słuchawkę.)

Cate Zawsze chodziliśmy do ciebie.

Ian To było całe lata temu. Dorosłaś.

Cate *(uśmiecha się.)*

Ian Nie czuję się dobrze.

Cate *(Przestaje się uśmiechać.)*

Ian *całuje ją.*

Cate oddaje pocałunek.

Ian wkłada rękę pod jej stanik i posuwa dłoń w kierunku piersi.

Drugą ręką rozpina spodnie i zaczyna się onanizować.

Rozpina jej stanik.

Cate odpycha go.

Cate Ian, p- przestań.

Ian Dlaczego?

Cate N-nie chcę tego robić.

Ian Właśnie że chcesz.

Cate Nie chcę.

Ian Dlaczego nie? Jesteś spięta, to wszystko.

(Zaczyna ją ponownie całować.)

Cate M-m-m-m-m-m-m-mówiłam ci. Ja naprawdę cię lubię, ale nie mogę.

Ian *(Całując ją.)* Szszsz.

(Rozpina jej spodnie.)

Cate wpada w panikę.

Zaczyna drżeć i wydawać nieartykułowane, jęgliwe dźwięki.

Ian przestaje, obawiając się nowego „ataku”.

Ian W porządku, Cate, wszystko w porządku. Niczego nie musimy.

Głaszcząc jej twarz, dopóki Cate się nie uspokaja.

Cate ssie kciuk.

Wtem,

Ian To nie było fair.

Cate Co?

Ian Zostawić mnie na lodzie, zrobić ze mnie ostatniego kutasa.

Cate W-w-wybacz –

Ian Nie lituj się nade mną, Cate. Nie musisz się ze mną rżnąć, bo jestem umierający, ale nie pakuj mi dupy na twarz, by ją zaraz schować tylko dlatego, że się zaczynam ślinić.

Cate I-Ian.

Ian O co ch-ch-chodzi?

Cate Ja cię p-p-pocałowałam, to wszystko. L-l-lubię cię.

Ian Nie zaczynaj ze mną, jeśli nie masz zamiaru skończyć. To boli.

Cate Wybacz.

Ian Nie mogę tego tak po prostu włączyć i wyłączyć. Jeśli to się nie kończy orgazmem, boli mnie kutas.

Cate Ja nie chciałam.
Ian Cholera. (*Wydaje się cierpieć.*)
Cate Przepraszam. Naprawdę. To już się nie powtórzy.

Ian, wyraźnie cierpiący nadal chwyta ją za rękę i przyklada do swojego penisa, trzymając swoją dłoń na wierzchu. W ten sposób onanizuje się, szczytując w bólu. Puszczając dłoń Cate, która szybko ją cofa.

Cate Lepiej?
Ian (*kiwa głową*)
Cate Przepraszam.
Ian Nie przejmuj się. Możemy się dzisiaj kochać?
Cate Nie.
Ian Dlaczego nie?
Cate Bo już nie jesteśmy razem.
Ian A możemy być znowu razem?
Cate Ja nie.
Ian Dlaczego?
Cate Powiedziałam Shaunowi, że będę z nim.
Ian Spałaś z nim?
Cate Nie.
Ian Ale wcześniej spałaś ze mną. Należysz bardziej do mnie, niż do niego.
Cate Nieprawda.
Ian To co jest grane? To przed chwilą, co to znaczyło?
Cate J-j-j-j-a...
Ian Wybacz. Naciskam, naciskam. Kocham cię, to wszystko.
Cate Byłeś dla mnie okropny.
Ian Nieprawda.
Cate Przestałeś do mnie dzwonić, zupełnie bez wyjaśnienia.
Ian To było skomplikowane, Cate.
Cate Bo nie mogłam znaleźć pracy?
Ian Nie, kotku, nie dlatego.
Cate Z powodu mojego brata?

Ian Nie, nie, Cate. Daj już temu spokój.

Cate To niesprawiedliwe.

Ian Powiedziałem coś.
(*Sięga po broń.*)

Rozlega się pukanie do drzwi.

Ian *wstaje i podchodzi do drzwi.*

Ian Nie mam zamiaru cię zranić, po prostu zostaw to. I bądź cicho.

Cate Andrew.

Ian Po co zapamiętałaś imię tego kasztana?

Cate Był miły.

Ian Co, spróbowałaś czarnego mięska? Nie chcesz tego robić ze mną, ale z kryminalistą i owszem.

Cate Jesteś straszny.

Ian Cate, kochanie, próbuje zaopiekować się tobą. Nie dać ci zrobić krzywdy.

Cate Ty mnie krzywdzisz.

Ian Nie, ja cię kocham.

Cate Dawno przestałeś.

Ian Prosiłem cię, abyś już dała temu spokój. Teraz...

Całuje ją namiętnie, po czym podchodzi do drzwi.

Podczas, gdy stoi odwrócony tyłem, Cate wyciera usta.

Ian *otwiera drzwi. Na wózku stoi butelka ginu.*

Ian *wprowadza go do pokoju i staje, niezdecydowany, czego się napić, ginu, czy szampana.*

Cate Napij się szampana, dobrze ci zrobi.

Ian Mam to gdzieś.
(*Nalewa sobie ginu.*)

Cate Szybciej umrzesz.

Ian Dzięki. Nie przeraża cię to?

Cate Co?

Ian Śmierć.

Cate Czyja?

Ian Twoja.

Cate Tylko ze względu na Mamę. Byłaby nieszczęśliwa, gdybym zmarła. Albo mój brat.

Ian Jesteście jeszcze młodzi.
Kiedy byłem w waszym wieku....
Teraz.

Cate Będziesz musiał pójść do szpitala?

Ian Nie są w stanie w żaden sposób mi pomóc.

Cate A czy Stella wie o tym?

Ian A dlaczego miałbym jej o tym powiedzieć?

Cate Byliście małżeństwem.

Ian No to co?

Cate Pewnie chciałyby wiedzieć.

Ian Żeby zatańczyć na mojej stypie.

Cate Nie zrobiłaby tego. A co z Matthew?

Ian A co ma być?

Cate Rozmawiałeś z nim?

Ian Wyślę mu zaproszenie na pogrzeb.

Cate Będzie mu przykro.

Ian Żartujesz? On mnie nienawidzi.

Cate Wcale nie.

Ian Właśnie że, kurwa, tak!

Cate Irytuje cię to?

Ian Tak. Jego matka to lesba. Chyba jestem usprawiedliwiony?

Cate Ale być może, jest ona miłą osobą.

Ian Nie nosi broni.

Cate Domyślam się.

Ian Kochałem Stellę, dopóki nie stała się wiedźmą w dupę rżniętą, a kocham ciebie, mimo że masz tendencję.

Cate Do czego?

Ian Do rozdrapywania ran.

Cate *(wydaje z siebie nieartykułowane dźwięki.)*

Ian Czy robiłaś to kiedyś z kobietą?

Cate Nie.

Ian A chciałybyś?

Cate Nie sądzę. A ty? Z facetem?

Ian Co ty sobie myślisz, że niby jestem obciągaczem? Widziałaś mnie. *(niedbale wskazuje podbrzusze.)*
Jak możesz tak myśleć?

Cate Nie myślę tak. Ja tylko zapytałam, bo ty zapytałeś mnie.

Ian Bo ty ubierasz się jak lesbija, a ja nie ubieram się jak pedał.

Cate A jak się oni ubierają?

Ian Hitler się mylił co do Żydów, wyrządził im krzywdę.
Powinien się był zająć pedałami, szumowinami, czarnuchami i jebanymi kibolami, wysłać bombowca na Elland Road i wykończyć to wszystko.

(Nalewa sobie szampana i wznosi toast za swoją ideę.)

Cate Lubię futbol.

Ian Dlaczego?

Cate Bo jest fajny.

Ian A kiedy ostatnio byłaś na meczu?

Cate W sobotę. United wygrało z Liverpoolem 2:0.

Ian I nie zadźgali cię?

Cate A niby czemu?

Ian Oto czym jest futbol. To nie wymyślna praca nóg i strzelanie goli. To jakiś rytuał plemienny.

Cate Podoba mi się to.

Ian No pewnie. Na twoim poziomie.

Cate Chodzę czasem na Elland Road. Zrzuciłbyś na mnie bombę?

Ian Dlaczego zadajesz mi takie pytanie?

Cate A więc mógłbyś?

Ian Nie bądź głupia.

Cate Ale zrobiłbyś to?

Ian Nie mam bombowca.

Cate Zastrzel mnie więc. Zrobiłbyś to?

Ian Cate.

Cate Myślisz, że to trudne zastrzelić kogoś?

Ian Proste jak bułka z masłem.

Cate Czy mógłbyś mnie zastrzelić?

Ian Czy mógłbyś mnie zastrzelić- przestań w kółko o to pytać – czy mogłabyś mnie zastrzelić – mogłabyś mnie zastrzelić.

Cate Nie sądzę.

Ian Gdybym cię skrzywdził.

Cate Nie sądzę, byś mógł.

Ian Ale jeśli?

Cate Nie, jesteś łagodny.

Ian W stosunku do ludzi, których kocham.
(Patrzy na nią, rozważając możliwość zbliżenia się do niej.)

Cate *(Uśmiecha się ciepło.)*

Ian No więc, co to za praca?

Cate Osobista asystentka.

Ian Kogo?

Cate Nie wiem.

Ian To do kogo pisałaś list motywacyjny?

Cate Pan lub Pani.

Ian Musisz wiedzieć, do kogo piszesz.

Cate Nie było podane.

Ian Ile?

Cate Co ile?

Ian Kasy. Ile dostaniesz.

Cate Mama mówiła, że sporo. Nie obchodzi mnie to, dopóki mam za co wyjść raz na czas.

Ian Nie gardź pieniędzmi, nawet jeśli łatwo ci przychodzą.

Cate Ja wcale nie mam pieniędzy.

Ian Nie, i nie masz dzieci na utrzymaniu.

Cate Na razie nie.

Ian I nawet nie myśl o tym. Kto by tam chciał dzieci. Masz dzieciaki, które dorosną, znienawidzą cię a potem umrzesz.

Cate Nie nienawidzę Mamy.

Ian Bo jej wciąż potrzebujesz.

Cate Myślisz, że jestem głupia. To nieprawda.

Ian Obawiam się, że tak.

Cate Potrafię się zająć sobą.

Ian Jak ja.

Cate Nie.

Ian Nienawidzisz mnie, co?

Cate Nie powinieneś nosić broni.

Ian Może mi się przydać.

Cate Do czego?

Ian *(Pije.)*

Cate Nie wyobrażam sobie.

Ian Czego?

Cate Ciebie. Zabijającego kogoś. Nie zabiłbyś nikogo.

Ian *(Pije.)*

Cate Zastrzelełeś kiedyś kogoś?

Ian Nie twoja sprawa.

Cate A więc jednak?

Ian Zostaw to, Cate.

Posłusznie przestaje.

Ian *całuje ją i zapala papierosa.*

Ian Kiedy jestem przy tobie, nie mogę myśleć o niczym innym. Zabierasz mnie gdzieś indziej.

Cate To zupełnie tak jak ja, kiedy mam atak.

Ian Po prostu ty.

Cate Ten świat nie istnieje, nie w ten sposób.
Wygląda tak samo, ale...
Czas płynie wolniej.
We śnie, w którym tkwię, nie mogę nic zrobić.
Pewnego razu....

Ian Kochaj mnie.

Cate Odślania wszystko inne.

Kiedyś...

Ian Chcę się z tobą kochać.

Cate To tak jak ja, kiedy się dotykam.

Ian *zażenowany.*

Cate Zaraz przed zastanawiam się, jak będzie, i zaraz po myślę o następnym razie, ale kiedy to ma miejsce, jest cudownie, nie myślę o niczym innym.

Ian Jak pierwszy poranny papieros.

Cate Ale to nie jest dla ciebie dobre.

Ian Przestań gadać, nic o tym nie wiesz.

Cate Nie muszę.

Ian Nic nie wiesz. Dlatego cię kocham i chcę się z tobą kochać.

Cate Ale nie możesz.

Ian Dlaczego?

Cate Bo ja nie chcę.

Ian To dlaczego tu przyszedłeś?

Cate Bo wydawałeś się być nieszczęśliwy.

Ian No to uszczęśliw mnie.

Cate Nie mogę.

Ian Proszę.

Cate Nie.

Ian Dlaczego nie?

Cate Bo nie mogę.

Ian Możesz.

Cate Jak?

Ian Wiesz jak.

Cate Przestań.

Ian Proszę.

Cate Nie.

Ian Kocham cię.

Cate Ale ja nie kocham ciebie.

Ian (Odwraca się. Widzi bukiet kwiatów i podnosi go.)
Są dla ciebie.

Kurtyna.

Słychać odgłos padającego deszczu.

Scena 2

Tak samo.

*Bardzo wczesny ranek.
Jasny i słoneczny – zapowiada się upalny dzień.
Bukiet kwiatów leży rozrzucony po podłodze.*

Cate wciąż śpi.
Ian wstał, przegląda gazety.

Ian podchodzi do mini-barku – jest pusty.
*Znajduje butelkę ginu pod łóżkiem i nalewa sobie połowę zawartości do szklanki.
Wstaje i patrzy przez okno na ulicę.
Po pierwszym tyku ogarnia go ból nie do zniesienia. Ian czeka, aż przejdzie, ale wręcz przeciwnie, nasila się.
Ian chwytą się kurczowo za bok – zaczyna kaszleć, tak jakby każdy atak kaszlu rozrywał płuco.*

Cate budzi się i przygląda się mu.

Ian pada na kolana, stawia ostrożnie szklankę i oddaje się cierpieniu.
*Wygląda, jakby umierał.
Ból obejmuje serce, płuca, wątrobę, nerki – Ian bezwolnie jęczy.
Gdy wydaje się, że tego nie przeżyje, atak ustaje.
Bardzo powoli ból ustępuje, aż zanika zupełnie.
Ian wygląda jak zmięta szmata na podłodze. Podnosi się i widzi przypatrującą się Cate.*

Cate Kutas.

Ian (Wstaje powoli, podnosi szklankę i pije.
Zapala swego pierwszego porannego papierosa.)
Idę pod prysznic.

Cate Jest dopiero szósta rano.

Ian Masz ochotę?

Cate Nie z tobą.

Ian Ubierz się. Zapalisz?

Cate (Prycha zde gustowana.)

Cisza.

Ian *stoi, paląc i pijąc czysty gin.
Wystarczająco otepiiony alkoholem, chodzi tam i z powrotem między sypialnią a łazienką,
rozbierając się i zbierając porzucane ręczniki.
Zatrzymuje się z ręcznikiem wokół pasa, pistoletem w dłoni, patrzy na Cate.
Ona przygląda mu się z nienawiścią.*

Ian Nie przejmuj się, niedługo będę martwy.
(Rzuca pistolet na łóżko.)
Zrób sobie drinka.

Cate *nie rusza się.*

Ian *czeka, następnie chichocze i idzie do łazienki.
Słychać szum wody.*

Cate *wpatruje się w leżący pistolet.
Powoli wstaje i ubiera się.
Pakuje swoją torbę.
Podnosi kurtkę Iana i wciąga ją.
Odcina rękawy przy szwach.
Podnosi pistolet i ogląda go.
Słychać, jak Ian kaszle w łazience.*

Cate *odkłada broń, po czym wchodzi Ian.
Ubiera się.
Spogląda na pistolet.*

Ian Nie?
(Chichocze, rozładowuje i ładuje go z powrotem, po czym wkłada do kabury.)
Jesteśmy jednością, prawda?

Cate *(Śmieje się szyderczo.)*

Ian Jesteśmy jednością.
Zejdziemy na dół na śniadanie? Jest wliczone.

Cate Mam to gdzieś.

Ian Ale z ciebie dzisiaj upierdliwa mała suka.

Podnosi kurtkę i wkłada rękę w dziurę, gdzie powinien być rękaw.

Ogląda zniszczenia, następnie patrzy na Cate. Uderza ją, po czym Cate atakuje Iana, wymierzając ciosy mocno i szybko.

Ian *rzuca ją na łóżko, Cate wciąż kopie, okłada pięściami i gryzie. Wyszarpuje mu pistolet z kabury i celuje w pierś.*

Ian *wycofuje się szybko.*

Ian Spokojnie, spokojnie, jest naładowany.

Cate Ja b- b- b- b- b- b- b- b- b-

Ian Catie, no daj spokój.

Cate bym... bym... bym... bym...

Ian Nie chcesz spowodować żadnego wypadku. Pomyśl o swojej mamie. I o bracie. Co by sobie pomyśleli?

Cate Ja b- b- b- b- b- b- b- b- b-

Cate *zaczyna się trząść i polykać powietrze.
Mdleje.*

Ian *podchodzi do niej, odbiera jej pistolet i wkłada z powrotem do kabury. Następnie kładzie ją na łóżku. Przykłada broń do jej głowy, kładzie się między jej nogami i zaczyna symulować seks.*

Gdy dochodzi, Cate siada sztywno i krzyczy.

Ian *odsuwa się, niepewny, co robić, przykłada od tyłu pistolet do głowy Cate.*

Cate *zaczyna się histerycznie śmiać, jak poprzednio, ale nie przestaje.*

Śmieje się i śmieje i śmieje, dopóki jej śmiech nie przeradza się w rozdzierający płacz.

Mdleje ponownie i leży nieruchomo.

Ian Cate? Catie?

Ian *odkłada broń. Catuje Cate, która dochodzi do siebie. Wpatruje się w niego.*

Ian Już w porządku?

Cate Kłamca.

Ian *nie bardzo wie, czy to oznacza tak, czy nie, więc po prostu czeka.*

Cate *zamyka oczy na parę sekund, po czy otwiera z powrotem.*

Ian Cate?

Cate Chcę już iść do domu.

Ian Nie ma jeszcze siódmej. Nie będziesz miała teraz pociągu.

Cate Zaczekam na dworcu.

Ian Ale tam pada.

Cate Nieprawda.

Ian Chcę abyś tu została. Przynajmniej do śniadania.

Cate Nie.

Ian Cate. Po śniadaniu.

Cate Nie.

Ian *(Zamyka drzwi na klucz, który wkłada do kieszeni.)
Kocham cię.*

Cate Nie chcę tu zostać.

Ian Proszę.

Cate Nie chcę.

Ian Przy tobie czuję się bezpiecznie.

Cate Nie masz powodu do obaw.

Ian Zamówię śniadanie.

Cate Nie jestem głodna.

Ian *(Zapala papierosa.)*

Cate Jak możesz palić na pusty żołądek?

Ian Nie jest pusty. W środku mam gin.

Cate Dlaczego nie mogę iść do domu?

Ian *(Myśli.)*
Bo to zbyt niebezpieczne.

Na zewnątrz rozlega się hałas – poważny wypadek samochodowy.

Ian *rzuca się na podłogę.*

Cate *(Śmieje się.)*
To tylko samochód.

Ian Ty... Ale z ciebie przygłup.

Cate Wcale nie. Boisz się rzeczy, których nie ma potrzeby się obawiać.
Co jest głupiego w tym, że nie boję się samochodów?

Ian Nie boję się aut, boję się umrzeć.

Cate Auto cię nie zabije. Nie z takiej odległości. Chyba, że wpadniesz pod samochód.
(Całuje go.)
Co cię przestraszyło?

Ian Pomyślałem, że to jakaś broń.

Cate *(Całuje go w szyję.)*
A kto miał broń?

Ian Ja.

Cate *(Ściąga bluzkę.)*
Jesteś tutaj.

Ian No to ktoś taki jak ja.

Cate *(Całuje go w pierś.)*
Czemu miałby do ciebie strzelać?

Ian Z zemsty.

Cate *(Przesuwa dłońmi wzdłuż jego pleców.)*

Ian Za rzeczy, które zrobiłem.

Cate *(Masuje jego kark.)*
Opowiedz mi.

Ian Założyli mi podsłuch.

Cate *(Całuje go w kark.)*

Ian Rozmawiałem z ludźmi i wiedziałem, że byłem podsłuchiwany.
Przepraszam, że nie dzwoniłem do ciebie, ale...

Cate *(Głaszczę jego brzuch i całuje go między łopatkami.)*

Ian Wściekałem się, gdy mówiłaś miękkim głosem, że mnie kochasz, a ludzie słyszeli to.

Cate *(Całuje go w plecy.)*
Opowiedz mi.

Ian Co było przedtem, wiesz.

Cate *(Liże jego plecy.)*

Ian Podpisałem Official Secrets Act, nie powinienem ci tego mówić.

Cate *(Drapie go po plecach.)*

Ian Nie chcę cię wciągnąć w kłopoty.

Cate *(Kąsa go po plecach.)*

Ian Myślę, że próbują mnie zabić. Wykonałem swoje zadanie.

Cate *(Kładzie go na plecach.)*

Ian Zrobiłem, co mi kazali. Bo kocham ten kraj.

Cate *(Ssie jego sutki.)*

Ian Wystawałem na dworcach, wysłuchiwałem rozmów, kiwano do mnie głowami.

Cate *(Rozpina mu spodnie.)*

Ian Praca w rozjazdach, podwożenie, odwożenie, pozbywanie się ciał, i wszystko.

Cate *(Rozpoczyna seks oralny.)*

Ian Powiedziałaś, że to niebezpieczne.
Więc rzuciłem to.
Nie chciałem cię narażać.
Ale
Znowu musiałem do ciebie zadzwonić
Tęskniłem
Do tego
Teraz
Wykonuję
Prawdziwą robotę
Bo
Jestem
Zabójcą

*Na słowo „zabójca” szczytuje.
Gdy tylko Cate słyszy ten wyraz, zaciska zęby tak mocno, jak tylko może.
Jęć rozkoszy Iana przekształca się w pełne bólu wycie.
Stara się od niej uwolnić, bezskutecznie.*

Uderza ją i Cate puszcza.

Ian leży w bólu, niezdolny by mówić.

Cate pluje gorączkowo, starając się pozbyć najlżejszego śladu Iana w swoich ustach. Idzie do łazienki i słysząc, jak szoruje zęby.

Ian ogląda się. Wciąż jest w jednym kawałku.

Cate wraca.

Cate Powinieneś zrezygnować.

Ian Nie postępuję w ten sposób.

Cate Oni tu przyjdą?

Ian Nie wiem.

Cate *(Wpada w panikę.)*

Ian Nie zaczynaj znowu.

Cate Ja- ja- ja- ja-

Ian Cate, osobiście cię zastrzelę, jeśli natychmiast nie przestaniesz. Powiedziałem ci, bo cię kocham, nie żeby cię przestraszyć.

Cate Wcale nie.

Ian Nie kłóć się. Kocham cię. A ty kochasz mnie.

Cate Nie ma mowy.

Ian Kochałaś mnie w nocy..

Cate Nie chciałam tego.

Ian Myślałem, że ci się podoba.

Cate Nie.

Ian Narobiłaś mnóstwo hałasu.

Cate Bo to bolało.

Ian Robiłem tak Stelli cały czas i się nie skarżyła.

Cate Ugryzłeś mnie. Wciąż krwawię.

Ian I o to tyle hałasu?

Cate Jesteś okrutny.

Ian Nie bądź głupia.

Cate Przestań mnie tak nazywać.

Ian Gdy cię całuję, obciążasz mi, po czym mówisz, że nie możemy iść, kurwa, do łóżka i nie chcesz, bym cię dotykał. Coś z tobą jest nie tak, matolku.

Cate Nieprawda. Jesteś brutalny. Ja bym nikogo nie zabiła.

Ian A celowałaś we mnie.

Cate Ale nie strzeliłabym.

Ian To moja praca. Kocham ten kraj. Nie chcę go zobaczyć zeszmaczonego przez jakieś ścierwa.

Cate Nie można zabijać.

Ian Podkładać bomb i zabijać małych dzieciaków – tego nie można. A oni to robią. Dzieciaków jak twój brat.

Cate To okropne.

Ian Zgadza się.

Cate Nie – ty. Robiąc to, co robisz.

Ian Kiedy masz zamiar dorosnąć?

Cate Nie wierzę w zabijanie.

Ian Przyzwyczaisz się.

Cate Nigdy.

Ian Nie możesz całe życie zgadzać się na to, wycofywać, pozwalać im uwierzyć, że mają prawo nadstawić drugi policzek. GÓWNO pewne rzeczy są warte więcej, więc należy ich bronić.....

Cate Kiedyś cię kochałam.

Ian Co się zmieniło?

Cate Ty.

Ian Nie. Taki właśnie jestem. To wszystko.

Cate Jesteś koszmarem.

Zaczyna się trząść.
Ian *Obserwuje ją chwilę, po czym przytula.*
Cate *wciąż drży, więc obejmuje ją mocniej.*

Cate To boli.

Ian Przepraszam.

Zwalnia uścisk. Dostaje ataku kaszlu.
Spluwa w chusteczkę i czeka aż ból ustąpi.
Wtedy zapala papierosa.

Ian Jak się czujesz?

Cate Jestem obolała.

Ian (Kiwa głową.)

Cate Wszędzie.
Śmierzę tobą.

Ian Chcesz się wykąpać?

Cate *dostaje kaszlu i torsji.
Wkłada palce w gardło i wyciąga włos.
Podnosi go na wysokość oczu i spogląda na Iana z niesmakiem. Sплюwa*

Ian *wychodzi do łazienki i odkręca jeden z kurków*

Cate *wygląda przez okno*

Ian *wraca*

Cate Wygląda, jakby była wojna.

Ian (Nie patrzy.)
Zmienia się w istny Czarnucholand.
Kiedy znowu wpadniesz do Leeds?

Cate Dwudziestego szóstego.

Ian Odwiedzisz mnie?

Cate Jadę na mecz.
Idzie do łazienki.

Ian *podnosi słuchawkę.*

Ian Dwa śniadania angielskie, synu.

*Wypija resztkę ginu.
Wraca Cate.*

Cate Nie mogę się wysikać. Nic, tylko krew.

Ian Pij dużo wody.

Cate Gównu. To boli.

Ian Przejdzie.

Słychać pukanie do drzwi. Oboje się podrywają.

Cate NIE OTWIERAJ NIE OTWIERAJ NIE OTWIERAJ
Rzuca się na łóżko, pakując głowę pod poduszkę.

Ian Cate, zamknij się.

Ściąga poduszkę z jej głowy i przyklada pistolet do głowy.

Cate Zrób to, no dalej. Zastrzel mnie. Nie możesz już nic gorszego zrobić, niż już zrobiłeś.
Zabij, jeśli chcesz, a potem wyceluj w siebie i oddaj światu przysługę.

Ian *przypatruje się jej.*

Cate Nie boję się ciebie, Ian. No dalej.

Ian *odkłada pistolet.*

Cate *(Śmieje się.)*

Ian Otwórz drzwi. I pierdol się.

Cate *próbuje otworzyć drzwi, ale są zamknięte na klucz.*

Ian *rzuca jej klucz.*

Cate *otwiera drzwi.*

Na zewnątrz na wózku przygotowane są dwa śniadania. Cate wprowadza wózek do środka.

Ian *zamyka drzwi.*

Cate *patrzy na jedzenie.*

Cate Kielbaski. Bekon.

Ian Wybacz, zapomniałem. Wymień swoje mięso na moje pomidory i pieczarki. I tosta.

Cate *(Dostaje torsji.)*

Zapach.

Ian *bierze z talerza kielbaskę i pakuje ją do ust, a w rękę ściska kawałek bekonu.*

Sklada wózek, przykrywa białym ręcznikiem i wpycha pod łóżko.

Ian Zostaniesz jeszcze jeden dzień?

Cate Biorę kąpiel i wracam do domu.

Bierze swoją torbę i idzie do łazienki, zamyka za sobą drzwi.

Słychać odkręcony drugi kurek.

Rozlegają się dwa głośne pukania do drzwi wejściowych.

Ian *wyciąga pistolet, podchodzi do drzwi i nasłuchuje.*

Ktoś na zewnątrz próbuje otworzyć drzwi. Są zamknięte.

Rozlega się jeszcze głośniejsze dwukrotne pukanie.

Ian Kto tam?

Cisza.

Kolejny podwójny łomot do drzwi.

Ian Kto tam?

Cisza.

Kolejny podwójny łomot do drzwi.

Ian *gapi się w drzwi. Następnie puka w nie w ten sam sposób.*

Cisza.

Wtem słychać dwukrotne pukanie z zewnątrz.

Ian *myśli.*

Następnie puka trzykrotnie.

Cisza.

Trzykrotne pukanie z zewnątrz.

Ian *puka raz.*

Pojedyncze pukanie z zewnątrz.

Ian puka dwa razy.
Podwójne pukanie.

Ian wkłada pistolet do kabury i otwiera drzwi.

Ian (*Wstrzymany oddech.*) Mów, ty królewski czarnuchu.

Otwiera na oścież drzwi.

Na zewnątrz stoi Żołnierz ze strzelbą snajperską.

Ian próbuje zatrzaskać drzwi i wyciągnąć pistolet z kabury.

Żołnierz z łatwością otwiera drzwi i rozbraja **Iana**.

We dwóch stoją, obaj zaskoczeni, przyglądają się sobie.

W końcu...

Żołnierz Co to?

Ian spogląda w dół i dociera do niego, że w dłoni wciąż ściska kawał bekonu.

Ian Wieprzowina.

Żołnierz wyciąga rękę.

Ian podaje mu bekon, a ten z kolei zjada go szybko, razem ze skórką. *Obciera usta.*

Żołnierz Masz więcej?

Ian Nie.

Żołnierz Masz więcej?

Ian Ja...
Nie.

Żołnierz Masz więcej?

Ian (*Wskazuje na wózek pod łóżkiem.*)

Żołnierz ostrożnie się schyla, nie spuszcza z oczu i z muszki **Iana**. Wysuwa wózek spod łóżka.
Sklada go z powrotem i rzuca okiem na jedzenie.

Żołnierz Dwa.

Ian Byłem głodny.

Żołnierz Idę o zakład.

Żołnierz siada na skraju łóżka, gwałtownie pochłania obie porcje.

Oddycha z ulgą i odbija.

Kiwa głową w kierunku łazienki.

Żołnierz Ona tam jest?

Ian Kto?

Żołnierz Czuję seks.

(Przeszukuje pokój.)

Jesteś dziennikarzem?

Ian Ja..

Żołnierz Paszport.

Ian Po co?

Żołnierz *(Patrzy na niego.)*

Ian W kurtce.

Żołnierz *przeszukuje komodę.
Znajduje parę damskich majtek i podnosi je.*

Żołnierz To jej?

Ian *(Nie odpowiada.)*

Żołnierz Albo twoje.
(Zamyka oczy i delikatnie przeciąga nimi po twarzy, wężając z lubością.)
Jaka jest?

Ian *(Nie odpowiada.)*

Żołnierz Jest delikatna?
Jest...?

Ian *(Nie odpowiada.)*

Żołnierz *chowa majtki Cate do kieszeni i idzie do łazienki.
Puka do drzwi. Żadnej odpowiedzi.
Próbuje otworzyć drzwi. Zamknięte.
Wyważa je i wpada do środka.
Ian czeka spanikowany.
Słysząc zakręcane kurki z wodą.
Ian wygląda przez okno.*

Ian Dobry Boże.

Żołnierz *wraca.*

Żołnierz Zniknęła. Duże ryzyko. Tam roi się od prawdziwych umundurowanych skurwysynów.

Ian *zagląda do łazienki. Nie ma tam Cate.*

Żołnierz *przeszukuje kurtkę Iana, wyciąga klucz, portfel i paszport.*

Żołnierz *(Spogląda na kartę identyfikacyjną Iana.)*
Ian Jones.
Dziennikarz.

Ian Aha.

Żołnierz Aha.

Przyglądają się sobie.

Ian Jeśli przyszedłeś mnie zabić...

Żołnierz *Wyciąga rękę, by dotknąć twarzy Iana, ale zatrzymuje się, niepewny i spragniony kontaktu fizycznego.)*

Ian Przyszedłeś się odlać?

Żołnierz Ja?
(Uśmiecha się.)
To miasto jest teraz nasze.
(Wskazuje na łóżko i oddaje moc na poduszki.)

Ian *jest zde gustowany.*

Widać oślepiające światło, następnie rozlega się potężna eksplozja.

Kurtyna.

Słychać szum letniego deszczu.

Scena 3

Hotel został ostrzelany z moździerza.

Widać wielką dziurę w ścianie, wszystko pokryte pyłem, który wciąż opada.

Żołnierz *jest nieprzytomny, wciąż trzyma w ręku snajperkę.*

Wypuścił z rąk broń Iana, która leży teraz pomiędzy nimi.

Ian *leży w bezruchu, ma oczy otwarte.*

Ian Mamo?

Cisza.

Żołnierz *się budzi, zwraca oczy i lufę snajperki na Iana.*

Ian *z kolei instynktownie przsuwa ręką po reszcie kończyn, by przekonać się, czy wciąż jest w jednym kawałku.*

Okazuje się, że tak.

Żołnierz Drinka.

Ian *rozgląda się. Obok niego leży otwarta butelka ginu. Podnosi ją do światła.*

Ian Pusta.

Żołnierz *(Bierze butelkę i spija ostatnie kropelki.)*

Ian *(Chichocze.)*
Gorzej niż ja.

Żołnierz *podnosi butelkę i potrząsa nią, by złapać pozostałe na ściankach kropelki.*

Ian *znajduje w kieszeni koszuli papierosy i zapala jednego.*

Żołnierz Poczęstuj nas fajką.

Ian Dlaczego?

Żołnierz „Bo ja mam gnata, a ty nie.”

Ian rozważa tę kwestię.

Następnie wyciąga z paczki jednego i rzuca mu.

Żołnierz podnosi go i wkłada do ust. Patrzy na **Iana**, czekając na ogień.

Ian podaje mu swojego papierosa.

Żołnierz przysuwa się, odpala od papierosa **Iana**, nie spuszczając z niego wzroku.

Pali.

- Żołnierz** Jeszcze nigdy nie spotkałem uzbrojonego Anglika, większość z nich nawet nie wie, do czego służy broń. Jesteś żołnierzem?
- Ian** W pewnym sensie.
- Żołnierz** A po której jesteś stronie, jeśli pamiętasz?
- Ian** Nie wiem, jakie są strony.
Nie wiem, gdzie...
(Milnie zakłopotany i spogląda na Żołnierza.)
Myślę, że jestem pijany.
- Żołnierz** Nie, to jest rzeczywistość.
(Bierze pistolet i ogląda go.)
Przyszedłeś walczyć po naszej stronie?
- Ian** Nie, ja...
- Żołnierz** Nie, Angliku, pewnie, że nie.
- Ian** Jestem Walijczykiem.
- Żołnierz** A mówisz z tym cholernym angielskim akcentem.
- Ian** Bo tam mieszkam.
- Żołnierz** Obcy?
- Ian** Anglicy czy Walijczycy, jedno i to samo, Brytyjczycy. Nie jestem z importu.
- Żołnierz** A co to, kurwa, są Walijczycy? Pierwsze słyszę.
- Ian** Przybywają Bóg wie skąd, a jak mają dzieci, nazywają je Anglikami, chociaż wcale nimi nie są. Fakt, że urodziłeś się w Anglii nie czyni cię Anglikiem.
- Żołnierz** Walijczyk, jeśli w Walii?
- Ian** To pogląd.
(Odwraca się.)
Popatrz, jak wygląda moja cholerna kurtka. Suka.
- Żołnierz** Twoja dziewczyna to zrobiła, taka zła była?
- Ian** To nie moja dziewczyna.
- Żołnierz** To kto?
- Ian** Nie twój zasrany interes.

Żołnierz Od niedawna tu jesteś, co?

Ian No więc?

Żołnierz Naucz się manier, Ian.

Ian Nie nazywaj mnie tak.

Żołnierz A jak?

Ian Nijak.

Cisza.

Żołnierz przez długi czas patrzy bez słowa na **Iana**.

Ian czuje się nieswojo.

Wtem...

Ian Co?

Żołnierz Nic.

Cisza.

Ian znów odczuwa niepokój.

Ian Mam na imię Ian.

Żołnierz A

Ja

Mam wielką ochotę na miłość,

Ian.

Ian *(Patrzy na niego.)*

Żołnierz Masz kobietę?

Ian *(Nie odpowiada.)*

Żołnierz Ja mam..

Przepiękna..

Ian Cate ...

Żołnierz Zamykam oczy i myślę o niej.

Jest..

Jest...

Jest...

Jest...

Jest...

Jest...

Kiedy ostatnio...?

Ian *(Patrzy na niego.)*

Żołnierz Kiedy? Wiem, że całkiem niedawno, czuję to, pamiętaj.

Ian Zeszłej nocy, zdaje się.

Żołnierz Dobrze było?

Ian Nie wiem, byłem zalany. Chyba nie.

Żołnierz Trzech z nas ...

Ian Nie chcę słyszeć.

Żołnierz Weszliśmy do domu na przedmieściach. Zupełnie opustoszały, poza małym chłopcem, chowającym się w kącie. Ktoś tam wyciągnął go na zewnątrz. Położył go na ziemi i strzelił mu między nogi. Usłyszałem krzyki w piwnicy. Zszedłem na dół. Trzech mężczyzn i cztery kobiety. Zawołałem tamtych. Trzymali mężczyzn, podczas gdy ja rżnąłem ich kobiety. Najmłodsza miała dwanaście lat. Nie płakała, po prostu leżała. Odwróciłem ją i... Wtedy płakała. Zmusiłem ją, by mi wylizała do czysta. Zamknąłem oczy i myślałem o ...Zastrzeliłem jej ojca. Bracia krzyczeli. Powieśliliśmy ich za jaja.

Ian Czarujące.

Żołnierz Nigdy czegoś takiego nie robiłeś?

Ian Nie.

Żołnierz Na pewno?

Ian Nie zapomniałbym.

Żołnierz Zapomniałbyś.

Ian Nie mógłbym z tym żyć.

Żołnierz Co z twoją żoną?

Ian Rozwiodłem się.

Żołnierz Nigdy nie ...

Ian Nie.

Żołnierz A co z tą dziewczyną, co się zamknęła przed tobą w łazience?

Ian *(Nie odpowiada.)*

Żołnierz Ach.

Ian Ty zaliczyłeś cztery w jednym podejściu, ja tylko ten jeden jedyny raz.

Żołnierz Zabiłeś ją?

Ian *(Sięga po broń.)*

Żołnierz Przestań, bo będę cię musiał zabić. A wtedy będę samotny.

Ian Jasne, że nie.

Żołnierz Dlaczego? Nie wydaje się, aby ci na niej bardzo zależało.

Ian Zależy.
Jest ... kobietą.

Żołnierz No to co?

Ian Nigdy nie...
To nie tak...

Żołnierz Co?

Ian *(Nie odpowiada.)*

Żołnierz Myślałem, że jesteś żołnierzem.

Ian Nie w tym sensie.

Żołnierz Nie w tym sensie... Wszyscy są w tym sensie.

Ian Moja praca ...

Żołnierz Nawet ja. Muszą być.
Moja dziewczyna...
Nie wrócę do niej. O ile powrócę.
Ona nie żyje, kapujesz. Jakiś skurwysyński żołnierz, on ...

*Przerywa.
Cisza.*

Ian Przykro mi.

Żołnierz Dlaczego?

Ian To straszne.

Żołnierz Co?

Ian Utrata kogoś, takiej kobiety.

Żołnierz Znasz?

Ian Ja ...

Żołnierz Jakiej?

Ian Takiej...
Jak powiedziałeś...
Jakiś żołnierz...

Żołnierz Ty jesteś żołnierzem.

Ian Ja nie....

Żołnierz A co, gdyby ci rozkazano?

Ian Nie wyobrażam sobie tego.

Żołnierz No to spróbuj sobie wyobrazić.

Ian *(Próbuje.)*

Żołnierz W imię obowiązku.
Za swoją ojczyznę.
Walię.

Ian *(Stara się jeszcze bardziej.)*

Żołnierz Jakieś zagramaniczne ścierwo.

Ian *(Wyobraża sobie jeszcze mocniej. Wygląda słabo.)*

Żołnierz Co, wykonałbyś?

Ian *(Kiwa głową.)*

Żołnierz Jak?

Ian Szybko. W tył głowy. Bam!

Żołnierz To wszystko.

Ian I wystarczy.

Żołnierz Tak myślisz?

Ian Tak.

Żołnierz Nigdy nikogo nie zabiłeś.

Ian Kurwa, zabiłem!

Żołnierz Nie.

Ian Czy ty, kurwa, nie...

Żołnierz Nie mówiłbyś w ten sposób. Wiedziałbyś.

Ian Wiedział co?

Żołnierz Właśnie. Nie wiesz.

Ian Do cholery, czego nie wiem?!

Żołnierz Pozostań w niewiedzy.

Ian Co? Kurwa, że co? Czego nie wiem?

Żołnierz Myślisz, że ...
(Przerywa i uśmiecha się.)
Skręciłem kobiecie kark. Pchnąłem ją nożem między nogi, za piątym razem złamałem jej kręgosłup.

lan *(Wygląda słabo.)*

Żołnierz Nie zrobiłbyś tego.

lan Nie.

Żołnierz Nigdy nie zabiłeś.

lan Nie w ten sposób.

Żołnierz Nie
W
Ten
Sposób.

lan Nie jestem katem.

Żołnierz Zbliź się, przyłóż pistolet do głowy. Zwiąż i mów, co masz zamiar im zrobić, każ im na to czekać, a potem ... co?

lan Zastrzelić.

Żołnierz Nie masz o tym pojęcia.

lan Co wtedy?

Żołnierz Nigdy nie zerżnąłeś człowieka, zanim go zabiłeś?

lan Nie.

Żołnierz A potem?

lan Jasne, że nie.

Żołnierz A dlaczego?

lan Po co? Nie jestem zboczkiem.

Żołnierz Oj, a ją zerżnęli w dupę, poderżnęli gardło, odcięli uszy, nos i przybili do drzwi.

lan Dość.

Żołnierz Widziałeś kiedyś coś podobnego?

lan Przestań.

Żołnierz Nawet na zdjęciach?

lan Nigdy.

Żołnierz Jesteś dziennikarzem, to twoja praca.

lan Co?

Żołnierz Dowodzenie, że to się zdarzyło. Jestem tu, nie masz wyboru. Tylko ty. Ty powinieneś powiedzieć ludziom.

Ian Ale nikogo to nie obchodzi.

Żołnierz Możesz coś dla mnie zrobić ....

Ian Nie.

Żołnierz Oczywiście , że tak.

Ian Nic nie mogę zrobić.

Żołnierz Spróbuj.

Ian Piszę ... historie. To wszystko. Historie. A to nie jest historia, o której ktoś by chciał usłyszeć.

Żołnierz Czemu nie?

Ian *(Sięga po jedną z gazet leżących na łóżku i zaczyna czytać.)*
 „Zboczony dealer samochodowy, Richard Morris wywiózł poza miasto dwie młode prostytutki, przywiązał je nagie do płotu i spuścił im lanie pasem, po czym je wykorzystał. Morris pochodzący z Sheffield, siedział już trzy lata za kontakty seksualne z nieletnią.”
(Odrzuca gazetę.)
 Historyjki.

Żołnierz Oko za oko, ząb za ząb...jaki z tego pożytek? W domu jestem kryształowo czysty. Jakby się to wszystko nigdy nie wydarzyło. Powiedz im, że mnie spotkałeś. Powiedz im..., że mnie spotkałeś.

Ian Ale to nie należy do mnie.

Żołnierz A do kogo?

Ian Ja jestem dziennikarzem regionalnym, dla Yorkshire. Nie poruszam spraw z zewnątrz.

Żołnierz Spraw z zewnątrz. To co tutaj robisz?

Ian Wszystko inne. Zabójstwa, gwałty, uwiedzione dzieci przez księży i nauczycieli. A nie żołnierzy pieprzących wszystko, co się nawinie. To musi być ... osobiste. Twoja dziewczyna – to jest historia. Delikatna i czysta. Nie ty. Brudny jak jakiś asfalt. Nie ma nic fajnego w gównianych historiach o czarnuchach. Więc po co cię naświetlać?

Żołnierz Nic o mnie, kurwa, nie wiesz.
 Chodziłem do szkoły.
 Kochałem swoją kobietę.
 Jakiś sukinsyn zabił ją, a teraz jestem tutaj.

Teraz jestem tu.
(Dotyka lufą snajperki twarzy Iana.)
Odwróć się, Ian.

Ian Dlaczego?

Żołnierz Mam zamiar cię przelecieć.

Ian Nie.

Żołnierz Potem cię zabiję.

Ian Świetnie.

Żołnierz Rozumiem. Wolisz, żeby cię zabić, niż zerznąć i zabić.

Ian Tak.

Żołnierz A teraz się zgadzasz ze wszystkim, co powiem.

*Czule całuje Iana w usta.
Patrzą na siebie.*

Żołnierz Pachniesz jak ona. Te same papierosy.

*Żołnierz odwraca Iana jedną ręką. Drugą przykładą mu pistolet do głowy.
Zdejmuje mu spodnie, ściąga swoje i gwałci go – z zamkniętymi oczami wącza włosy Iana.
Żołnierz wybucha rozdzierającym płaczem.*

*Na twarzy Iana maluje się cierpienie, ale nie wydaje żadnego dźwięku.
Kiedy Żołnierz skończył, zakłada spodnie i wkłada lufę pistoletu w odbył Iana.*

Żołnierz Skurwiel pociągnął za spust i ją zastrzelił. Jakie to uczucie?

Ian *(Próbuje odpowiedzieć. Nie potrafi.)*

Żołnierz *(Wyciąga pistolet i siada obok Iana.)*
Nikt cię wcześniej nie wytrzymał?

Ian *(Nie odpowiada.)*

Żołnierz Nie sądziłem. To nic. Widziałem tysiąca ludzi pakowanych w ciężarówki jak świnie, próbowali opuścić miasto. Kobiety wrzucały na paki swoje dzieci, licząc na to, że ktoś się nimi zajmie. Zostały zdeptane na śmierć. Wyszły na jaw najgorsze instynkty siedzące w człowieku. Widziałem dziecko ze zmiażdżoną twarzą, młodą, zgwałconą przez siebie dziewczynę, która próbowała wydrapać z siebie moją spermę, umierającego z głodu człowieka jedzącego nogę swej zmarłej żony. Przemoc wzięła tu swój początek i tu pozostanie. I nie wzrusza mnie twoja zerznęta dupa. Nie myśl, że twój walijski tyłek różni się od innych, które miałem okazję przelecieć. Jesteś pewny, że nie ma tu już żadnego żarcia? Zdycham z głodu.

Ian Masz zamiar mnie zabić?

Żołnierz   Zawsze dbasz o swoją dupę.

*Bierze głowę Iana w swoje dłonie.
Przykłada usta do oka Iana, wysysa je, gryzie i połyka.
Potem zabiera się do drugiego.*

Żołnierz   Wyjadł jej oczy.
Biedny skurwiel.
Biedna dziewczyna.
Biedny cholerny skurwiel.

Kurtyna.

Słysząc padający jesienny deszcz.

Scena 4

Tak samo.

*Żołnierz leży tuż obok Iana, z pistoletem w ręku.
Nie żyje, strzelił sobie w głowę.*

*Przez drzwi od łazienki wchodzi Cate. Ocieka deszczem i trzyma na ręku niemowlę.
Przestępuje przez Żołnierza, rzucając okiem mimochodem.
Wtem zauważa Iana.*

Cate   Jesteś koszmarem.

Ian   Cate?

Cate   To się nie skończy.

Ian   Cate? Ty tutaj?

Cate   Wszyscy w mieście płaczą.

Ian   Dotknij mnie.

Cate   Miasto jest w rękach żołnierzy.

Ian   Zwyciężyli?

Cate   Prawie wszyscy ludzie się poddali.

Ian   Widziałaś Matthew?

Cate   Nie.

Ian   Przekażesz mu coś ode mnie?

Cate   Nie ma go tutaj.

Ian Powiedz mu ...
Powiedz mu ...

Cate Nie.

Ian Nie wiem, co mam mu powiedzieć.
Zimno mi.
Powiedz mu ...
Jesteś tu jeszcze?

Cate Jakaś kobieta oddała mi swoje dziecko.

Ian Przyszedł do mnie Cate? Czy mnie ukarzesz, czy uratujesz, to dla mnie bez różnicy. Kocham cię Cate. Przekaż mu coś ode mnie, zrób to dla mnie, dotknij mnie, Cate.

Cate Nie wiem, co mam z nim zrobić.

Ian Zimno mi.

Cate Wciąż płacze.

Ian Powiedz mu ...

Cate NIE MOGĘ.

Ian Zostaniesz ze mną, Cate?

Cate Nie.

Ian Dlaczego?

Cate Bo muszę zaraz wracać.

Ian Shaun wie, co robiliśmy?

Cate Nie.

Ian Lepiej mu powiedz.

Cate Nie.

Ian Dowie się. Nawet, jeśli sama się nie przyznasz.

Cate Jak?

Ian Wyczuje to. Zbrukany towar. On jest czysty.

Cate Co się stało z twoimi oczami?

Ian Chcę, abyś tu ze mną została, Cate.

Cate Wiesz coś na temat dzieci?

Ian Nic.

Cate A Matthew?

Ian Ma dwadzieścia cztery lata.

Cate Ale kiedy się urodził?

Ian Srają i płaczą. Beznadzieja.

Cate Krwawię.

Ian Dotkniesz mnie?

Cate Nie.

Ian Tak, bym wiedział, że tu jesteś.

Cate Przecież mnie słyszysz.

Ian Nie skrzywdzę cię, obiecuję.

Cate *(Podchodzi do niego ostrożnie i dotyka czubka jego głowy.)*

Ian Pomóż mi.

Cate *(Gładzi go po włosach.)*

Ian Tak, czy inaczej wkrótce umrę, Cate.
A to boli.
Pomóż mi ...
Pomóż ...
Skończyć
To

Cate *(Odsuwa dłoń.)*

Ian Cate?

Cate Muszę znaleźć coś do jedzenia dla dziecka.

Ian Niczego nie znajdziesz.

Cate Ale równie dobrze mogę się rozejrzeć.

Ian Ten cholerny sukinsyn zeżarł wszystko.

Cate Ono umrze.

Ian Potrzebuje mleka matki.

Cate Ian.

Ian Zostań.
Nie ma dokąd pójść, gdzie chcesz iść?
To cholernie niebezpieczne dla ciebie, popatrz na mnie.
Bezpieczniej ci będzie tu ze mną.

Cate   *rozważa.*

*Wtem siada z niemowlęciem w pewnej odległości od **Iana**.*

***Ian** uspakaja się słysząc, że usiadła.*

Cate   *kołysze dziecko.*

Ian   Nie jestem taki zły, jak tamci wszyscy, co?

Cate   *(Patrzy na niego.)*

Ian   Pomożesz mi, Catie?

Cate   Jak?

Ian   Znaleźć mój pistolet.

Cate   *myśli.*

Następnie wstaje i rozgląda się wokół, z dzieckiem w ramionach.

*Zauważa broń w martwej dłoni **Żołnierza**, wpatruje się w niego przez jakiś czas.*

Ian   Znalazłaś?

Cate   Nie.

*Wyciąga pistolet z dłoni **Żołnierza** i bawi się nim. W pewnym momencie otwiera się i **Cate** dostrzega kule.
Wyciąga je i zamyka komorę.*

Ian   Masz?

Cate   Tak.

Ian   Podasz mi?

Cate   Raczej nie.

Ian   Catie.

Cate   Co?

Ian   Daj spokój.

Cate   Nie mów mi, co mam robić.

Ian   Ani myślę, skarbie. Możesz uspokoić dziecko?

Cate   Nic nie robi, jest po prostu głodne.

Ian   Wszyscy jesteśmy, cholera, głodni. Jeśli mnie nie zastrzelisz, umrę z głodu.

Cate   To źle zabijać siebie.

Ian   To nieprawda.

Cate   Bogu by się to nie spodobało.

Ian   Nie ma Boga.

Cate   Skąd wiesz?

Ian Nie ma Boga. Ani św. Mikołaja, ani dobrych wróżek, ani Narni.
Nic, kurwa, nie ma.

Cate Musi coś być.

Ian Dlaczego?

Cate Bo inaczej to wszystko nie ma sensu.

Ian Nie bądź tak kurewsko głupia, to wszystko nie ma sensu i tak.
Nie ma powodu, by Bóg istniał, tylko po to, że byłoby lepiej, gdyby istniał.

Cate Myślałam, że nie chcesz umrzeć.

Ian Jestem ślepy.

Cate Mój brat miał ślepych znajomych. Nie możesz się poddawać.

Ian Czemu nie?

Cate To słabość.

Ian Wiem, że chcesz mnie ukarać, starając się mnie zmusić do życia.

Cate Nieprawda.

Ian Oczywiście, że tak, do cholery. Są ludzie, którzy, chciałbym, aby cierpieli, ale nie cierpią.
Po prostu umierają i tyle.

Cate A jeśli się mylisz?

Ian Nie mylę się.

Cate Ale jeśli?

Ian Widziałem martwych ludzi. Są martwi. Nie ma ich nigdzie indziej, są martwi.

Cate A co z ludźmi, którzy widzieli duchy?

Ian Co z nimi? Wyobrazili je sobie. Lub zmyślili, pobożnie życząc sobie, by ta osoba wciąż żyła.

Cate Ludzie, którzy umarli i wrócili mówią, że widzieli tunele i światełka ...

Ian Nie da się umrzeć i wrócić. To nie śmierć, to omdlenie. Gdy umierasz, to już koniec.

Cate Wierzę w Boga.

Ian Wszystko ma naukowe wytłumaczenie.

Cate Wcale nie.

Ian Daj mi mój pistolet.
Cate Co masz zamiar zrobić?
Ian Nie zrobię ci krzywdy.
Cate Wiem.
Ian Skończyć to.
Muszę, Cate, jestem chory.
Chcę to tylko przyspieszyć.
Cate *(Poważnie się zastanawia.)*
Ian Proszę cię.
Cate *(Podaje mu pistolet.)*
Ian *(Bierze go i wkłada sobie do ust.
Wyciąga z powrotem.)*
Nie stój za mną.

*Znowu wkłada pistolet do ust.
Pociąga za spust. Rozlega się metaliczny stuk, pistolet jest pusty.
Ian powtarza czynność. Jeszcze raz, i jeszcze i jeszcze.
Wyciąga pistolet z ust.*

Ian Kurwa.
Cate Widzisz, taki los. Nie było ci dane teraz umrzeć. Bóg ...
Ian Kutas.
(Wyrzuca broń zdesperowany.)
Cate *(Kołysze dziecko i patrzy na nie.)*
O nie!
Ian Co?
Cate Ono nie żyje!
Ian Kawał szczęściarza.
Cate *(Wybuchu nienaturalnym, histerycznym śmiechem.
Śmieje się bez przerwy.)*

Kurtyna.

Słychać szum gwałtownego, zimowego deszczu.

Scena 5

Tak samo.

Cate *zakopuje dziecko pod podłogą.*

Rozgląda się i znajduje dwa kawałki drewna.

Odrywa podszewkę od kurtki Iana i związuje oba kawałki w krzyż, który wbija w podłogę.

Zbiera porozrzucane kwiaty i układa je pod krzyżem.

Cate Nawet nie wiem, jak miała na imię.

Ian Nie ma znaczenia. Nikt nie przyjdzie odwiedzić tego grobu.

Cate A miałam się nią zająć.

Ian Wkrótce możesz mnie zakopać obok niej. I zatańczyć na moim grobie.

Cate ... i aby nie czuła bólu i nie wiedziała o niczym, czego wiedzieć nie powinna...

Ian Cate?

Cate Szsz.

Ian Co robisz?

Cate Modlę się. Na wszelki wypadek.

Ian Pomodlisz się za mnie?

Cate Nie.

Ian Kiedy umrę, nie teraz.

Cate To bez sensu, jak już będziesz martwy.

Ian Za nią się modlisz.

Cate Ale to dziecko.

Ian No i co z tego?

Cate Niewinne.

Ian Nie możesz mi przebaczyć?

Cate ... aby nie widziała złych rzeczy, ani miejsc...

Ian Ona nie żyje, Cate ...

Cate Ani nie spotkała nikogo, kto czyni źle.

Ian I nie spotka, Cate. Ona nie żyje.

Cate Amen.
(Zabiera się do wyjścia.)

Ian Gdzie idziesz?

Cate Głodna jestem.

Ian Cate, to niebezpieczne. Nie ma jedzenia.

Cate Dostanę trochę od jakiegoś żołnierza.

Ian Jak?

Cate *(Nie odpowiada.)*

Ian Nie rób tego.

Cate Czemu nie?

Ian To nie w twoim stylu.

Cate Jestem głodna.

Ian Wiem, ja też.

Ale.

Już wolałbym ...

To nie ...

Cate, proszę cię.

Jestem ślepy.

Cate Jestem głodna.
(Wychodzi.)

Ian Cate? Cate?
Jeśli zdobędziesz coś do jedzenia ...
Kurwa.

*Ciemność.
Światło.*

Ian *onanizuje się.*

Ian kutas kutas kutas kutas kutas kutas kutas kutas kutas...

*Ciemność.
Światło.*

Ian *dusi się gołymi rękami.*

*Ciemność.
Światło.*

Ian *defekuje.*

Następnie stara się posprzątać przy pomocy gazety.

*Ciemność.
Światło.*

Ian *śmieje się histerycznie.*

Ciemność.

Światło.

Śni mu się koszmar.

Ciemność.

Światło.

Ian *placze wielkimi krwawymi łzami.*

*Tuli się do ciała **Żołnierza**.*

Ciemność.

Światło.

Ian *leży nieruchomo, wyczerpany z głodu.*

Ciemność.

Światło.

Ian *wyrywa krzyż z podłogi, rozrzuca kwiaty i wydobywa zwłoki dziecka. Zjada je.. Owija resztki kocem i wkłada zawiniątko z powrotem do dziury. Następnie sam wchodzi do dziury i kładzie się, z głową wystającą z podłogi. Umiera z ulgą. Zaczyna padać deszcz, krople spadają na niego przez dziurę w dachu. Wtem*

Ian *Cholera.*

Cate *wchodzi niosąc chleb, dużą kielbasę i butelkę ginu.*

Krew spływa pomiędzy jej nogami.

Cate *Siedzisz dokładnie pod dziurą.*

Ian *Wiem.*

Cate *Zmkniesz.*

Ian *Zgadza się.*

Cate *Głupi skurwiel.*

Ściąga z łóżka prześcieradło i owija się w nie.

*Siada obok głowy **Iana**.*

Najada się do syta kielbasą i chlebem, popija ginem.

Ian *nasłuchuje.*

Cate *karmi go resztkami jedzenia.*

Poi go ginem.

Gdy kończy go karmić, siada z dala od niego, zwijając się w kłębek.

Popija gin.

Ssie kciuk.

Cisza.

Pada deszcz.

Ian *Dziękuję ci.*

Kurtyna.

